

GULA BLADET

Information för boende i BRF Gula Husen, Häggvik
Juni 2009 • Specialnummer • Årgång 19

KONSTEN
I BRF GULA
HUSEN

GULA HUSEN

Bostadsrättsföreningen Gula Husen i Häggvik

Föreningens postadress:

Häggviksvägen 23 19150 Sollentuna

Föreningens mailadress:

gulahusen@tele2.se

Föreningens hemsida:

www.gramer.se/haggvik/

(www.gulahusen.se)

Föreningens fastighetsförvaltare:

Jidek AB tfn 08-744 26 01

Fastighetskontoret Häggviksvägen 15,
besökstid tisdag och torsdag 07.00 - 07.30
torsdagar även 15.30 - 16.00

Felanmälan via tfn dagtid:

08-966949

Felanmälan via e-post:

jidek@telia.com

Vid nödsituation nattetid eller helger ring:

08-25 66 62 eller 08-97 30 00

Föreningens ekonomiske förvaltare:

Ulf Gramers redovisningsbyrå

telefon: 08-511 713 80

e-post: info@gramer.se

Föreningens styrelse samt husvärdar och övriga funktionärer:

se anslag i portarna

Gula Bladets redaktör:

Gerhard Rombach, Smedjevägen 5 4 tr

telefon: 08-35 71 31

e-post: gerhard.rombach@swipnet.se

Våra entréer

är stora och luftiga, något som upplevs positivt av både oss själva och de flesta som kommer och besöker oss, att de dessutom är utsmyckade av kända konstnärer gör att flera besökare stannar upp och undrar, vad är nu detta eller vem har gjort det här, vi själva har kanske blivit hemmablinda och ser inte lika självklart konsten omkring oss, kanske vet vi helt enkelt inte vilka konstnärer vi har representerade i de olika entréerna.

Vi vill nu med en specialutgåva av vår tidning GULA BLADET presentera de konstnärer vars konst vi möter dagligen.

De var populära och välkända då våra hus byggdes 1982, men är aktuella även idag trots att två av dem inte längre lever.

Philip von Schantz, de flesta av oss kommer nog att tänka på ett med råge fyllt vinbärsfat, hans litografier var mycket populära under 1970-talet. Här i entréerna 5:an, 7:an och 9:an möter vi strama björkar mot bakgrundsfärger som ger sommarkänsla året om.

Bo Swenson presenterar sig med väggar i starka färger, svart, grönt, orange och mellan färgfälten ser vi abstrakta bilder som även de ger sommarkänsla. Entréerna 19, 21A och 21 B.

P G Thelander har gjort skulpturerna i 15, 17a och b, vi ser honom oftast som målare och grafiker, kända är bl.a hans pingviner med kuber, fulla av humor. P G Thelander ingick tillsammans med bl.a. Philip von Schantz i IX-gruppen, en konstnärsgrupp som höll ihop i 35 år och upphörde när Philip von Schantz avled 1998.

Nils Kölare är ständigt aktuell, just nu pågår en utställning på Sturehof, "Kvadrater med vikt hörn". Nils Kölare var en av restaurangens huskonstnärer och utställningen pågår fram till den 25 augusti i år. Nils Kölare ansågs kunna, via den gudomliga geometrin nå de svåråtkomliga skikt i livet som kunde kallas magiska. Så presenterar han sig också i entréerna till 1:an, 3:an och 23:an.

Vi planerar att låta renovera och rengöra konsten och arbetar på att hitta en kunnig person för detta.

Ta del av den utförliga presentationen om våra konstnärer som tagits fram i text och bild av Lennart Kreipke på följande sidor.

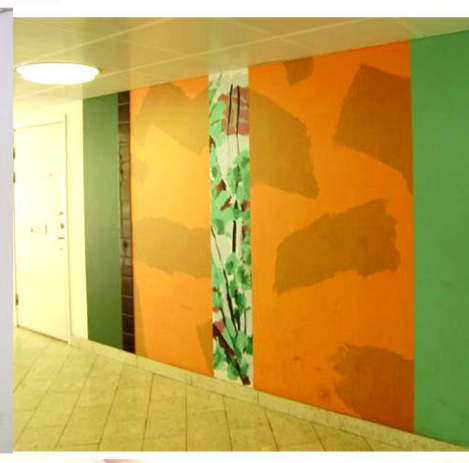
Häggviksvägen 15, 17A, 17B

**Konst i Brf
Gula Husen Häggvik**
Bilder och text Lennart Kreipke

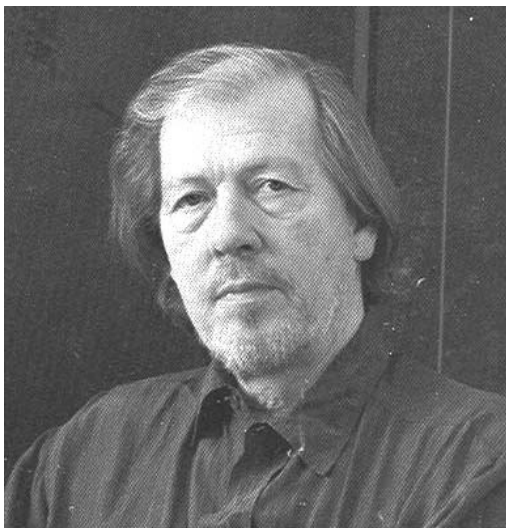
Smedjevägen 5 - 9

Häggviksvägen 19, 21A, 21B

Smedjevägen 1 - 3, Häggviksvägen 23

Nils Kölare

1930 - 2007

Nils Kölare föddes 1930 i Flen. Fadern var bankdirektör och fick när Nils var 3 år arbete på Skandinaviska banken i Stockholm dit familjen flyttade. Måleriet kom tidigt in i bilden och som tonåring tillbringade Nils Kölare den mesta av sin lediga tid med att rita och måla. Han blev tidigt influerad av 1947 års män, särskilt Olle Bonniér och målade själv i vad han idag beskriver som en slags abstrakt naturalism. Några konkreta planer på att bli konstnär på heltid hade han emellertid inte. Inte förrän hans vackert och konstnärligt utformade placeringskort ledde in honom på den banan.

”Det var en stor fest där jag gjorde placeringskorten. Tor Hörlin, som då var rektor på Konstfack, var en av gästerna och när han fick veta att det var jag som hade gjort placeringskorten ville han prompt att jag skulle söka in på Konstfack. Så det gjorde jag.”

Efter Konstfack var Nils Kölare elev hos Tor Hörlin, som på 50-talet hade stora offentliga uppdrag och behövde en assisterande elev. Där jobbade han i två år och lärde sig den praktiska sidan av konstnärskapet. Genom Tor Hörlin lärde också den unge konstnären känna en stor del av den dåvarande kultureliten i Stockholm. Hörlin hade nämligen öppet hus i sin ateljé varje dag mellan 12 och 13 och dit kom museifolk, teatermännskor och konstnärer.

1956 träffade Nils Kölare sin blivande hustru, keramikern Anne-Marie, och året därpå flyttade paret till en ateljélägenhet i det nybyggda Hässelby Strand. Efter ett par år insåg han att

han inte kunde leva enbart på sin konst och skaffade sig ett jobb på HSB parallellt med konstnärskapet. Först på heltid, sen på halvtid och slutligen en dag i veckan. När barnen var stora satsade han på konsten på heltid. Och det gick bra, konstintresset ökade starkt och kulminerade 1989.

”Plötsligt hade jag tre konsthandlare samtidigt i ateljén och Fredrik Roos stormade in och köpte 12 målningar på ett bräde. Allting var möjligt. Men plötsligt försvann allt och konstkrisen drabbade alla konstnärer.”

Nils Kölare debuterade 1962 på en gruppställning på Lilla Galleriet på Brunkebergstorg tillsammans med Sune Fogde och Lars Hovsjö, men först drygt tio år senare, närmare bestämt på Aronowitsch 1973 kom hans egentliga genombrott. Då visade Kölare sitt nya måleri byggt på renässanskonstnären Andrea Palladios (1508 – 1580) matematiska uppmätningar av klassisk arkitektur. Moderna museet köpte och för den då 40-årige Kölare föreföll lyckan total. 1977 kom dråpslaget. En gammal svartvit TV ställde till med en eldsvåda i ateljén och 25 års arbete totalförstördes.

Representerad i Moderna Museet, Nationalmuseum, Stockholm, Norrköpings konstmuseum, Gävle museum, Sundsvalls museum och Rooseum, Malmö.

Fick 1965 Stockholm Stads kulturstipendium, 1973 Statens stora arbetsstipendium och 1974 Konstakademiens arbetsstipendium. Litteratur: Thomas Millroth, ”Kölare”, 1992.

Nils Kölare har dekorerat entréerna i Smedjevägen 1, 3 och Häggviksvägen 23

Philip von Schantz.

1928 - 1998

Philip von Schantz dokumenterade sig först som en skicklig grafiker i strama bilder, där en vardaglig rekvisita arrangerats efter kubistiska böjningsmönster.

Vid debuten hos Gummesons 1958 visade han oljemålningar och akvareller, i vilka han fullföljt sina puristisk-kubistiska strävanden. Bilderna var byggda med konstanta, universel-

la former; vaser, krus och abstrakta huskuber. Färgen var sval som doften efter regn. Det hela hade en klassisk prägel. Nästa etapp innebar ett måleri med havsdoft, en syntes av impressionistiska och expressionistiska tendenser. Han ville ge det innersta i landskapsupplevelsen; aldingens doft, de vajande trädens rytmik, den mörka åskvirveln och havsskummet fräsande mot strandens stenar. En virvlande rörelse var det genomgående rytmiska temat i dessa målningar, där färgen var ansatt med en frisk direkthet.

Mot sextiotalets mitt gav den politiska oron utslag i hans bildvärld. Centraltemat blev en sargad torso, målad i gammalmästerlig teknik, kanske på en gång symbol både för den kristna och klassiska traditionens sammanbrott. Dessa målningar hade en surrealistisk karaktär och det är på denna linje han i Magrittes anda gick vidare. Sommarnaturen sedd genom ett fönster med autentisk trästomme, ett landskapsavsnitt med en illusionistiskt målad uppvikt flik – Philip von Schantz varierar personligt Magrittes temata. Mest älskad blev han för sina vinbärs och potatisars skull. Frukter och rotsaker som under 1970-talet i en rad grafiska sviter med ömsint och magisk detaljskärpa gav surrealistisk karaktär. Vinbären gjorde också succé i New York 1981. De sista årens öppna och fria måleri från Roslagen som bland annat visades på den stora retrospektiva utställningen på Konstakademien 1993 och på Grafikens Hus i Mariefred 1998 vann stor uppskattning.

Von Schantz föddes 1928 i Norrköping. Han utbildade sig först till kavalleriofficer och försörjde sig som jockey när han började sina konststudier. 1963 utnämndes han till professor vid Konsthögskolans grafikskola, 1969–72 var han rektor för hela Konsthögskolan, 1969 blev han direktör för Konstakademien och 1973 chef för Moderna museet.

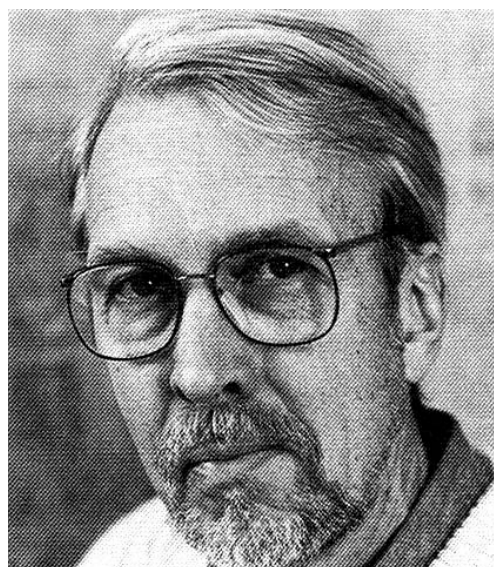
Studier: Otte Skölds målarskola 1949–51, André Lhote 1951–52, Konsthögskolan 1952–57. Representerad i Nationalmuseum, Moderna museet och Statens Museum for Kunst, Köpenhamn m.fl.

Litteratur: Per Bjurström "Philip von Schantz och hans grafik samt Eugen Wretholms bok "Moderna svenska konstnärer".

Entréerna i Smedjevägen 5, 7 och 9 är dekorerade med Philip von Schantz björkstammar.

P. G. Thelander

Pär Gunnar Thelander har beundrats för sin rika bildfantasi och den tekniska skicklighet han besitter. Fascinerad av renässansen inför han i sina bilder reproduktioner av konsthistoriens eviga följeslagare som den gamle Leonardo da Vincis självporträtt och Botticellis "Venus födelse". Man ser dem genom ett plexiglasfönster anbragt vid bilden med mässingsskruvar. Detta ger dem ett drag av oåtkomlighet, men genom ett system av band i spektrums alla färger upprättas förbindelseleder med hans egna rena teckningar. Man förnimmar det förflutna som ett eko i det närvarande.

Thelander har tillägnat sig da Vincis metod att tänka med pennan. Under senare tid har han vänt den ytliga skönheten ryggen och koncentrerat sig på studier i äpplets och potatisens formvärd. Med hjälp av papp och sax kan han exempelvis låta åskådaren uppleva äppet inifrån, som ett inbyggt rum. Den "ungflorentinska" linjeskönheten i hans grafiska blad har gjort dem mycket eftersökta. Hans konst har även uppmärksammats utomlands.

PG Thelander är född i Stockholm 1936 och fick sin konstnärliga utbildning vid Konstfackskolan och Konsthögskolan på 1950 och 60-talet. 1957 gjorde han ett kortare inlägg som scenografiassistent och arbetade bl. a. Med Ingmar Bergman i "Smultronstället" och "Sjunde inseglet". Långt senare känner man igen PG Thelanders skicklighet i att bygga upp sina bilder med rekvisita och kärlek till detaljerna. Vardagliga föremål som ofta återkommer i PG Thelanders bilder är flugor och potatisar, muttrar och kuber i kombination med företrädare för djurvärlden.

Varför sitter det plåster på korna, kuber på strutsarna, muttrar på hästarna och brädlappar på pingvinerna? Frågor som Karl Haskel ställer sig i sin bok – "PG Thelander Grafik 1958 – 1996".

P G Thelander har fått många internationella priser och är representerad på bl.a Nationalmuseum, Moderna Museet, Museum of Modern Art i New York.

Texten bygger delvis på "Moderna svenska konstnärer" av Eugen Wretholm.

PG Thelanders skulpturer finns i entréerna till Häggviksvägen 15, 17A och 17B.

Bo Swenson

Bo Swenson är född 1932 i Stockholm och debuterade 1963 i Galerie Blanche med ett måleri vars friska, syrliga ton och dynamiska rytmik, "som vindsvep genom en sommarskog", annonserade en ny målarbegåvning. Vad han inte målade var "Röda fåglar" utan deras flykt, inte statiskt uppfattade landskapsutsnitt utan "Förbiiland landskap".

Bo Swenson: " Jag går aldrig i naturen, jag

sitter och ser på den eller åker bil igenom den. När jag målar är det den erfarenheten jag försöker komma ikapp."

Naturupplevelser lagras inom honom och tar så småningom form i minnesbilder, som korrigerade och förtätade resulterar i något helt nytt, ett självständigt konstverk, en pulserande och skönt skimrande organism som sätter åskådarens fantasi i rörelse mot svunna vårar och dagar då högsommaren stod i sin fulla rika mognad.

Det är svårt att se stora förändringar i Bo Swensons måleri under tiden från sextioalet fram till idag. Hans inställning till motiven och medlen har inte förändrats. Då bestämde han sin motivkrets och sina tillvägagångssätt, och det som följt fram till idag är variationer och tillämpningar på dessa.

Bo Swenson studerade på Konsthögskolan 1958 – 63 och är representerad i Nationalmuseum och Moderna Museet. Bland hans offentliga verk märks bl.a. en emaljmalning i Solna Stadsbibliotek.

Såväl 2003 som 2008 visades hans verk på Konstakademien i Stockholm. År 2007 utsågs Bo Swenson till ledamot av Skönhetsrådet samt ledamot av Stockholms Konstråd.

Texten delvis hämtad ur "Moderna svenska konstnärer" av Eugen Wretholm.

Litteratur: Beate Sydhoffs bok 2007: "Vadställen", Målaren Bo Swenson.

Entréerna i Häggviksvägen 19, 21A och 21B är dekorerade av Bo Swenson.

